

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 12. april 2007

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk
LSC/ J.nr. 2006-2479

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 9. marts 2007 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 1 - 4 til L 151.

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes oplyse om det er muligt for en kommune at udbetale mere i kontanthjælp for at kunne bevare en familie i en bolig og ikke skulle indlogere dem på hotel eller et andet sted, når kommunen kan se, at familien med dens nuværende økonomi ikke kan betale husleje i deres nuværende bolig eller en anden husleje i en bolig, som kommunen kan anvise.”

Svar:

Beskæftigelsesministeren har oplyst følgende:

”Efter lov om aktiv socialpolitik ydes kontanthjælp med faste satser. Der er ikke mulighed for at forhøje satserne på baggrund af særlige individuelle behov.

For personer, der er berettiget til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik er der mulighed for at supplere hjælpen med en særlig støtte efter lovens § 34, hvis personen har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde.

Støtte efter § 34 gives som et skattefrit tilskud og uden tilbagebetalingspligt.

Særlig støtte til personer der har ejerbolig eller andelsbolig er dog tilbagebetalingspligtig i det omfang den særlige støtte er udbetalt til dækning af udgifter i forbindelse med lån.”

Herudover kan jeg oplyse, at kommunen efter § 81 i aktivloven kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kom-

munen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældende eller familiens livsførelse.

Efter bestemmelsen kan der som hovedregel kun ydes hjælp til uforudsete udgifter. Betaling af husleje er normalt ikke en uforudset udgift. Som eksempel på en enkeltudgift, som normalt kan afholdes på trods af forudsigelighed, nævnes i vejledningen til aktivloven ”hjælp til betaling af huslejere- stance, hvis en familie med børn ellers vil blive sat på gaden på grund af huslejerestancen. Hvis en ansøger, som modtager hjælp efter aktivloven, til stadighed har problemer med at betale huslejen til tiden, kan kommunen overveje at administrere hjælpen.

Det tilføjes, at der ikke efter lov om individuel boligstøtte er mulighed for at forøge den boligsikring, som eventuelt i forvejen ydes til den pågældende familie, da boligsikring ydes efter faste takster.

Spørgsmål nr. 2:

”Ministeren bedes oplyse, om kommunen må udbetale en forhøjet kontant- hjælp til hjælp til husleje, uden at familien på et senere tidspunkt skal tilba- gebetale denne hjælp?”

Svar:

Jeg henviser til besvarelsen af spørgsmål 1.

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes oplyse om regeringen vil bidrage med den nødvendige økonomiske hjælp, hvis det viser sig, at de mennesker der bliver sat på ga- den, bliver det fordi de har for få penge fordi de er ramt af de nedskæringer, som har ramt de svageste mennesker i samfundet dvs. kontanthjælpsloftet og starthjælpen?”

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at en eventuel manglende betaling af en husle- je ikke nødvendigvis har nogen sammenhæng med, at en person har fået nedsat sin kontanthjælp. Den manglende betaling kan alene tages til ind- tægt for, at personen har prioriteret anvendelsen af hjælpen på anden vis.

Det er borgeres egen forpligtelse at sørge for, at man har mulighed for at betale den leje, som man har påtaget sig ansvaret for. Borgere må altså som udgangspunkt selv kunne vurdere, om de vil være i stand til at betale den husleje, som de forpligter sig til at betale, når de indgår lejekontrakt.

Når en person søger kommunen om hjælp, skal kommunen vurdere, om der er behov for at yde vejledning om, hvordan den pågældende så vidt muligt ved egen hjælp, kan klare øjeblikkelige eller kommende problemer. Kom-

munen kan rådgive om støtte til huslejeudgifter efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik og om mulighederne for boligstøtte. Kommunen vil også kunne rådgive om andre muligheder for hjælp og tillige yde støtte til administration af den udbetalte hjælp.

Hvis man på grund af sygdom eller anden uforudset begivenhed får særligt behov for hjælp, er der mulighed for hjælp fra kommunen efter § 81 i lov om aktiv socialpolitik til rimeligt begrundede enkeltudgifter, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgiften i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden.

Regeringen har ingen planer om at forøge den økonomiske hjælp til modtagere af kontanthjælp. Det er regeringens opfattelse, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, og en forhøjelse af den passive hjælp vil kunne modvirke intentionerne herom.

Regeringen har derimod taget en række initiativer for at fremme beskæftigelsen, herunder af personer der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Særligt skal næves initiativet ”Ny chance til alle”, som særligt er rettet mod af få langvarige modtagere af hjælp ud på arbejdsmarkedet. Regeringen har afsat ½ mia kr. til initiativet til bl.a. aktive tilbud til personer, der har gået passive i mindst et år.

Spørgsmål nr. 4:

”Hvor forestiller ministeren sig, at familier, der bliver sat på gaden rent fysisk eller praktisk skal bo for eksempelvis at kunne sikre sig, at deres børn kan passe skolen?”

Svar:

Det er grundlæggende den enkelte borgers egen forpligtelse at sørge for egen bolig, og den enkelte borgers pligt selv at sørge for løbende at tilpasse sine boligforhold efter vedkommendes økonomiske formåen.

Men jeg er selvfølgelig opmærksom på, at den enkelte borger kan havne i en boligsituation, hvor det kan blive nødvendigt at bede andre om hjælp. Derfor er det nødvendigt, at kommunerne har et boligsocialt beredskab. Derfor skal kommunerne selvfølgelig også sørge for løbende at anvende og udnytte de redskaber, som lovgivningen giver dem i denne sammenhæng.

Kommunerne er efter servicelovens § 80 forpligtet til at skaffe familier eller enlige, der har mistet en bolig, midlertidig husly mod betaling. Forpligtelsen forudsætter, at det drejer sig om en person eller en familie, der har mistet sin hidtidige bolig og står helt uden mulighed for – midlertidigt eller varigt – at få tag over hovedet.

Forpligtelsen indebærer ikke en pligt til at fremskaffe egentlige boliger men blot husly. Imidlertid er egentlige boliger både billigere og mere hensigts-

mæssig løsning i de fleste tilfælde.

Til det formål har kommunerne mulighed for at bestemme, at boligorganisationerne skal stille indtil hver fjerde ledige almene familiebolig til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen, jf. almenboliglovens § 59, stk. 1.

Endvidere giver almenboligloven mulighed for, at boligorganisationen kan indgå aftale om at stille ledige familieboliger til rådighed for kommunalbestyrelsen. Det vil sige, at kommunen gennem en aftale med boligorganisationen kan få op til 100 pct. anvisningsret til de ledige familieboliger.

Når en kommune bruger denne anvisningsret, må kommunen naturligvis se på lejens størrelse i forhold til de boligsøgendes økonomi. Kommunen må således så vidt muligt sørge for at anvise de billige boliger til de boligsøgende, som har beskedne indkomster.

Eva Kjer Hansen

/ Aksel Meyer